

Allò que ens uneix: cap a un programa d'Unitat Popular

1. INTRODUCCIÓ.

La Crida per Palma ha elaborat aquest document amb la intenció de condensar el conjunt d'elements polítics bàsics sobre els quals es fonamenta la nostra proposta per una candidatura municipalista i rupturista.

Aquests elements són el punt de partida sobre el qual començar a edificar el projecte polític que pretenem dur a terme i avançar en la construcció d'un programa polític que pugui ser compartit per un ampli conjunt d'agents amb voluntat de transformar la nostra societat; en definitiva, una presentació dels punts que ens uneixen en el treball de capgirar la nostra ciutat.

2. LA CRIDA PER PALMA: UNA CANDIDATURA MUNICIPALISTA I RUPTURISTA.

Des de fa anys, s'ha anat consolidant un model de ciutat que ha deixat de ser per a les persones que l'habiten i que impedeix tenir vides dignes: dificultats per accedir a un habitatge, feines precàries, mercantilització de la ciutat... Un model que ha estat dissenyat i executat pel Partit Popular, i que ha estat perpetuat, sense canvis substancials, pels diferents governs de progrés que s'han succeït.

La Crida per Palma neix amb la voluntat de bastir una alternativa política institucional que, recollint el sentir de les majories populars que l'habiten, pugui canviar la situació actual; en definitiva, fer una esmena a la totalitat al model actual i treballar per situar la vida de les persones per sobre dels interessos de les elits. Una candidatura municipalista, com la forma d'entendre la política que fa incidència en la descentralització del poder i en la participació directa de les persones en la presa de les decisions; una candidatura rupturista, perquè l'actual marc jurídic i polític dificulta el desenvolupament de les nostres vides en societat i aspirem a construir una societat millor.

Una iniciativa política feta des del compromís i l'honestedat, des de l'assemblearisme i el treball de base, absent de representativitats partidistes o d'altres col·lectius, sense jerarquies, encarada a la participació de les persones que feim vida a Palma. No li devem res a ningú i no tenim cap intenció de dedicar-nos professionalment a la política, i això, precisament, ens permet armar un projecte valent que no es deixi atemorir per pressions externes.

3. RECUPERAR I CONQUERIR SOBIRANIES.

El projecte polític que posam a caminar té com a element central la recuperació i conquesta de sobiranes, entesa com la capacitat de decidir col·lectivament de forma autònoma i democràtica sobre els elements clau que determinen el desenvolupament de les nostres vides en societat. En un temps marcat per la despossessió i l'allunyament de les institucions, calen projectes que construeixin la possibilitat de decidir aspectes tan importants com el nostre model energètic, l'urbanisme, l'habitatge i l'espai públic, com ens alimentem, com governar-nos, etc.

És per això que identifiquem un seguit d'espais sobre els quals cal començar a treballar:

- Sobirania econòmica: és necessari transformar un model econòmic sobre el qual no tenim capacitat de decidir res, és altament volàtil, precari i poc redistributiu. Cal avançar en processos encaminats a vincular els processos de producció amb les necessitats socials i materials de la població.
- Sobirania cultural: la mercantilització de la cultura l'ha convertida en un producte de consum. És necessari recuperar el control dels recursos que permeten la producció de pràctiques creatives, i permeti concebre la cultura com una activitat i no com una mercaderia. Una cultura subordinada a les necessitats col·lectives per a explicar i entendre el món. Conquerir, també, la capacitat per decidir, sense ingerències externes, el règim jurídic d'oficialitat lingüística i les polítiques per a la plena normalitat de l'ús social de la llengua pròpia.
- Sobirania alimentària: avançar en el dret a alimentar-nos a partir dels nostres béns i a tenir-hi accés, fomentant models agrícoles sostenibles i treballant per recuperar les nostres terres com a espais productius de proximitat i no com espais de contemplació del tercer sector; a poder-nos alimentar de forma sana i saludable, protegint i regulant la producció i comerç propi, amb l'objectiu de garantir un desenvolupament sostenible i l'accés als aliments.
- Sobirania energètica: avançar en el dret que tenim a decidir sobre la generació, distribució i ús de l'energia de manera que aquestes s'ajustin a les nostres condicions i necessitats econòmiques, socials, ecològiques i culturals.
- Sobirania residencial: avançar en el dret a un habitatge digne, a poder decidir sobre el nostre sistema de provisió residencial, que passa necessàriament per la desmercantilització de l'accés a l'habitatge i per avançar cap a models que satisfacin plenament les necessitats residencials de la població, amb el fi últim de la seva acció comunitària, posant especial èmfasi en el fet social de residir-hi i d'habitar-lo.

4. TRANSFORMAR LA SOCIETAT, SUPERAR EL CAPITALISME.

La crisi econòmica capitalista reafirma la necessitat de superar el sistema capitalista, la necessitat de plantejar alternatives per a una transformació social que capgiri de dalt a baix el model productiu capitalista i les condicions de precarietat en tots els àmbits de la vida que genera. Cal superar la lògica neoliberal i la de les seves institucions, l'Estat espanyol i la Unió Europea, per construir un nou model de relacions posant per davant la solidaritat amb la resta de pobles del món, especialment en el marc de la Mediterrània.

5. LA LLUITA FEMINISTA I PELS DRETS LGTBIQ, COMBATEM EL PATRIARCAT.

Degut al model de societat catòlica, capitalista i heteropatriarcal, les dones i les persones que decidim la identitat i la orientació sexual que volem seguir patint la històrica repressió en el que, l'únic que ha canviat, és la forma en la que la patim. Seguim presenciant femicidis i atacs constants. Entenem que l'heteropatriarcat imposa uns rols constringents amb la forma en com construïm els nostres cossos. Seguim dia a dia, patint LGTBIQfòbia i masclisme en moltes formes visibles i no visibles, i en diversos àmbits: sexual, laboral, educatiu, familiar, judicial, sanitari, etc.

Per això, ens sobren motius per combatre l'heteropatriarcat des de les bases, organitzant-nos als carrers, apoderant-nos i fent una societat més feminista, destacant la importància de l'educació per culminar amb una societat radicalment igualitària, digna i justa. Evidentment, aquest combat ha d'estar recolzat per unes

polítiques públiques potents que erradiquin el masclisme i la LGTBIQfòbia. Donat que actualment no existeixen polítiques que defensin els drets de la maternitat i la infància, cal que s'iniciïn propostes que atenguin aquest seguit de necessitats.

6. CONTRA LA XENOFOBIA, CAP A SOCIETATS MÉS LLIURES.

En temps on els discursos d'odi i discriminació estan a l'ordre del dia, es fa imprescindible treballar per construir societats on cap persona no sigui racialitzada ni discriminada pel seu origen, ètnia o classe social.

7. ACABAR AMB EL MONOCULTIU TURÍSTIC, DIVERSIFICAR LA NOSTRA ECONOMIA.

Palma s'ha convertit en una ciutat on el turisme prima per sobre de la gent que l'habita. Cal posar fre a la migració que pateix el centre, així com certs barris de la ciutat, on les veïnades s'han vist obligades a deixar ca seva per l'especulació immobiliària que afavoreix directament els turistes.

A nivell del petit comerç, cal posar fre també al fet que les botigues convencionals desapareguin, fet que provoca un augment dels negocis de restauració i de les franquícies de les firmes comercials que dibuixen una ciutat clònica a totes les metròpolis del món, ignorant les especificitats i personalitat pròpies.

Es fa necessari lluitar per la igualtat i l'equilibri entre barris davant les clares diferències existents: mentre uns pateixen processos de gentrificació, d'altres pateixen una contínua i progressiva degradació. Cal, per tant, revertir el model actual de ciutat, prioritzant les necessitats dels qui l'habiten.

8. DEFENSA DELS SERVEIS PÚBLICS, GARANTIA DE VIDES DIGNES.

Els serveis públics són una eina fonamental per a la nostra vida a la ciutat com a subjectes que l'habiten. Hem de posar-nos a treballar per uns serveis públics de qualitat, amb una gestió transparent i funcional, que disposin dels recursos adients per atendre les necessitats reals de la ciutadania. En aquest sentit, plantejam remunicipalitzar aquells serveis públics que encara estan en mans d'empreses privades.

9. DEFENSA DELS DRETS SOCIALS, BASE DES D'ON CONSTRUIR-NOS EL FUTUR.

Després de l'esclat de la crisi, ens hem vist endinsades en una fase de reestructuració del capitalisme on hem vist rescatar bancs amb diners públics, aplicar polítiques d'austeritat destinades al pagament del deute, etc. un conjunt de mesures que, en definitiva, han fet recaure la recomposició del capitalisme sobre les classes populars, provocant un retrocés notable en drets socials, amb la destrucció de polítiques públiques de l'estat del benestar, l'empitjorament de les condicions laborals o les privatitzacions com a exemples.

Els actuals representants polítics de les nostres institucions públiques ens han donat a triar entre claudicar i complir amb les restriccions marcades per les elits (pagament del deute, privatitzacions, control de dèficit, etc.) o bé mostrar la possibilitat d'una gestió progressista de la misèria, sense fer trontollar els interessos dels poderosos. És per això que pretenem construir una proposta política que no faci triar entre aquestes dues opcions que s'han demostrat que no resolen les problemàtiques que ens afecten, una proposta política que posi els interessos populars com a element central de les actuacions a dur a terme des de l'Ajuntament. Així doncs, potenciar la participació directa i activa en la presa de les decisions que ens afecten i posar les institucions de la nostra ciutat al servei de les persones, especialment les més vulnerables, esdevenen elements imprescindibles per a tota política que pretengui defensar els nostres drets socials.

Garantir els drets socials bàsics en àmbits com la salut, la feina, l'habitatge o l'educació és i ha de ser una prioritat pel projecte polític que pretén desenvolupar la Crida per Palma per tal de construir una ciutat i una societat millor.

10. ACABAR AMB EL RÈGIM DEL 78, CAP A L'EXERCICI DE L'AUTODETERMINACIÓ DEL NOSTRE POBLE.

La reconversió de la dictadura franquista durant l'anomenada Transició, que va conduir a l'Estat espanyol al que avui coneixem com a règim del 78, fou un procés de maquillatge on el canvi estructural no canvià el poder de mans. La ruptura amb el règim del 78 passa per un canvi radical de les relacions amb l'Estat. Com a mallorquines dels Països Catalans volem exercir el dret a l'autodeterminació i construir un nou país de baix a dalt, una república pensada per a les classes populars i amb respecte a la seva diversitat, que és la seva riquesa.

11. LA LLUITA ECOLOGISTA I EN DEFENSA DEL TERRITORI, ELEMENTS CENTRALS PER A UNA PROPOSTA DE TRANSFORMACIÓ.

Ens sentim especialment orgullosos de la tradició de lluita ecologista de la nostra illa. Les agressions al territori són una constant cada cop més freqüent, encapçalades pels interessos econòmics de les elits financeres que perpetuen el monocultiu turístic, però sostingudes pels governs del PP i les polítiques tèbies dels pactes de progrés. És necessària una defensa sense complexos del territori, així com fer una aposta clara per una mobilitat i un urbanisme respectuosos amb el medi ambient. La construcció d'una societat ecologista passa també per la lluita per la sobirania energètica i la sobirania alimentària.

Entenem a més, que els animals no són mercaderia i s'ha de treballar per a garantir els seus drets que les dinàmiques capitalistes de consum els neguen.

12. L'EXERCICI DE LA RADICALITAT DEMOCRÀTICA: UN RETORN DE LA POLÍTICA A LES PERSONES.

La política ha de deixar de ser una activitat duta a terme per part de polítics professionals que han allunyat dels centres de decisió a les persones a qui van dirigides les actuacions polítiques i socials. La proposta política que planteja la Crida per Palma passa per l'exercici de la radicalitat democràtica, entesa com un procés de retorn de la política a les persones.

Potenciar l'apoderament popular i generar veritables espais de participació i decisió col·lectiva hauran de ser una de les prioritats per tal d'avançar cap a una democràcia directa, on les persones puguem decidir sobre aquells aspectes que afecten les nostres vides.

13. LA LLUITA ANTIFEIXISTA I LA MEMÒRIA HISTÒRICA COM A FONAMENTS DE LA NOSTRA SOCIETAT.

La defensa dels drets humans es troba directament lligada a la capacitat d'una societat per ser realment democràtica, participativa, igualitària i respectuosa amb la diversitat de la seva ciutadania.

Només una ciutat que entengui, faci complir i superi els acords existents sobre memòria històrica amb totes les seves conseqüències, que recordi el seu passat, invisibilitzat i silenciats per un cop d'estat amb una

dictadura de 40 anys i una transició de 42 anys més, podrà ser i comportar-se com una veritable societat democràtica.

14. LA CULTURA COM A EINA CRÍTICA AL SERVEI DE LA TRANSFORMACIÓ SOCIAL.

La riquesa d'una societat és proporcional a la seva riquesa cultural. En aquest sentit, es fa necessari atorgar-li un paper central per tal que esdevingui l'eix que vertebrï una societat més sàvia i oberta, amb capacitat crítica i lliure pensament, que recuperi plenament la cultura autòctona com a element cohesionador de les nostres identitats col·lectives, una societat que senti la cultura com una eina i no com un producte. Treballant, per tant, per una cultura més propera i accessible, conjuntament amb el teixit associatiu existent, cercant la participació i el gaudi de tothom. En definitiva, la cultura com a eina imprescindible per a la transformació d'una societat que es vegi reflectida en la seva cultura per afavorir un enriquiment multidireccional.